

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 marca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Czeska**(Sprawa C-575/16) ⁽¹⁾****(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 51 TFUE — Udział w wykonywaniu władzy publicznej)**

(2018/C 166/18)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil i A. Kasalická, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wprowadzając wymóg obywatelstwa dla dostępu do zawodu notariusza, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej zgodnie z art. 49 TFUE.
- 2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 23.1.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 marca 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Enzo Di Puma / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16); Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) / Antonio Zecca (C-597/16)

(Sprawy połączone C-596/16 i C-597/16) ⁽¹⁾**(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/6/WE — Wykorzystywanie informacji poufnych — Sankcje — Przepisy krajowe przewidujące sankcję administracyjną i sankcję karną za ten sam czyn — Powaga rzeczy osądzonej prawomocnego wyroku sądu karnego w postępowaniu administracyjnym — Prawomocny wyrok sądu karnego uniewinniający od zarzutu wykorzystywania informacji poufnych — Skuteczność sankcji — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 50 — Zasada ne bis in idem — Karnoprawny charakter sankcji administracyjnej — Tożsamość czynu — Artykuł 52 ust. 1 — Ograniczenia w stosowaniu zasady ne bis in idem — Przesłanki)**

(2018/C 166/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enzo Di Puma (C-596/16); Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-597/16)

Druga strona postępowania: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16); Antonio Zecca (C-597/16)

Sentencja

Wykładni art. 14 ust. 1 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) w związku z art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie dopuszczają możliwości prowadzenia postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej po wydaniu przez sąd karny prawomocnego wyroku uniewinniającego, stwierdzającego, iż zarzucany czyn nie wypełnia znamion przestępstwa określonego w przepisach dotyczących wykorzystywania informacji poufnych, który to czyn stanowił podstawę wszczęcia tego postępowania administracyjnego.

(¹) Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Pitești – Rumunia) – SC Cali Esprou SRL / Administratia Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-104/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 94/62/WE — Opakowania i odpady opakowaniowe — Odzysk i recykling odpadów — Opłata na krajowy fundusz środowiska — Wprowadzanie na rynek krajowy wyrobów opakowanych i opakowań bez ingerowania w nie — Zasada „zanieczyszczający płaci” — Przymiot zanieczyszczającego)

(2018/C 166/20)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Pitești

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Cali Esprou SRL

Strona pozwana: Administratia Fondului pentru Mediu

Sentencja

Artykuł 15 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych i zasada „zanieczyszczający płaci”, którą ten artykuł wdraża, nie sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które obciąża opłatą podmiot gospodarczy nieingerujący w opakowania, które wprowadza na rynek, obliczaną na podstawie różnicy wagi między ilością odpadów opakowaniowych odpowiadającą minimalnym celom odzysku energii i odzysku poprzez recykling a ilością odpadów opakowaniowych faktycznie odzyskanych lub zrecyklingowanych.

(¹) Dz.U. C 169 z 29.5.2017.